

EL-EKSPON

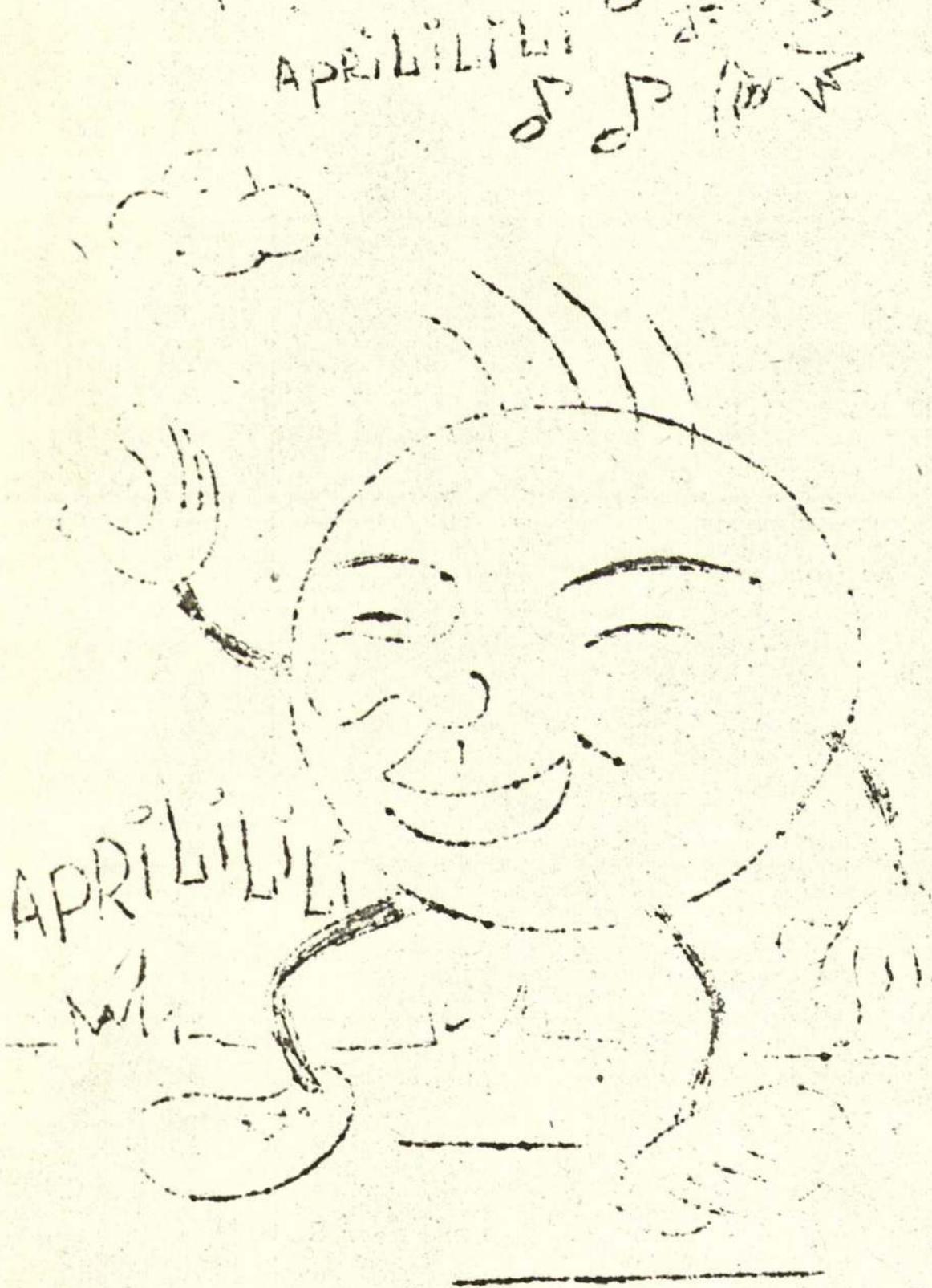
L I S T   S T U D E N A T A   E L E K T R O T E H N I K E

BROJ 27 Ponedeljak 10.IV.1967 god.

POSTĀNAK LJUBIĆICE -Vojislav
Ilić

Junona, dojeći sina na svome
oblaku plavom
Oseti nad glavom svojom glas sve-
ga ljubljenog muža
I pogled obrati gore. Visoko nad
njenom glavom
Šarena duga se ~~čimbenik~~ pruža
I Ares s osmehom stoji. Božica
stidno se trže
I grudi zakloni brže

Al čista kapljica jedna iz grudi
matere mlade
Ko svetla jutarnja rosa na trav-
nu zemljicu pade
I jasno zatrepta tamo. A Himen sa
svoga trona
Blagoslov isposla štedri na mes-
to gde pade ona
I nežna ko njeno lice
Izniče stabljika tanka u mlađoj
proletnjoj travi
I na njoj zelen listak i cvetak
azurno plavi
Nevine ljubićice.

OD IGDUĆEG BROJA
"Elektroa" U NO-
VOM RIJHU -
- U BOŽIĆI

"ELEKTRON" LIST STUDENATA ELEKTROTEHNIKE
IZLAZI POVREMENO, NAMENJEN JE ZA INTERNU UPOTREBU
UREĐUJE REDAKCIJSKI KOLEGIJUM:

KOSTA ILLIĆ
MILEJOE TODOROVIC
RADAN DANGUBIĆ
FUAD RUVIĆ
DRAGAN BOGDANOVIC - DiN

BOGDAN ŠUPUT - ILUSTRACIJE
ŽIVOTA TASIĆ - GLAVNI UREDNIK
JOSIF SPIRIĆ - ODGOVORNJI UREDNIK

RUKOPISE PRIMAMO, ŠTAMPAMO I BACAMO!
REDAKCIJA U SUTERENU, SOBA 33 (FOSS)
TELEFON U KVARU!
ŠTAMPA ŠTAMPARIJA "ČIKA - VELJE"

CHRABRUJUĆI POČECI

Jedna od neminovnosti našeg vrenena i naše stvarnosti, bez koje napor apstraktno usmeren nekom cilju tehničke, naučne, umetničke prirode dolazi u opasnost da ostane ili postane nešto, kao "ars gratia artis", visoko, ali neosmišljeno prodornim imperativima vremena i mesta, umeće, jeste, a to će biti sve više i više hod svakog pojedinca, ma kojor se delatnošću bavio, a intelektualnom pogotovo, u širinu, ka usvajanju pojnova koji razvlače njegov horizont dalje od fizičkih horizonata, osmišljuju njegove svakodnevne napore na jedan u isto vreme uzvišen i svakome blizak način. Zatvorenost u sfere istoga podneblja preti vegetiranjem u njemu bez uvek osvežavajućeg povetarca progresivne promene, čiji pak začeci moraju nastati kao plod razmišljanja na temeljima građevine odavno započete, ali koja tek treba da se vine u nebo, kao plod proučavanja tih temelja, i temelja tih temelja.

Debatni klub za dijalektički materijalizam, koji je na našem fakultetu nedavno osnovan, na inicijativu FOSS i FKSK, a koji aktivno radi pod rukovodstvom akademika prof. D. Nedeljkovića, ima, čini mi se, u našoj sredini približno baš takav zadatak kakav nam nam imperativ socijalističke izgradnje i humanizma nameće u ovom momentu kao stvar koja je ne samo neodložna već i neminovna, ukoliko želimo da samo prazne reči ne ostanu iza nas. Socijalistički humanizam zahteva kompletног čoveka kao jedinku; viši stupanj ljudsog društva zahteva i dolazi kao posledica višeg stupnja svakog svog člana, višeg stupnja u svakom vidu postojanja svakog svog člana. S tim u vezi očigledno sledi da fizičke nauke, tehničke još lakše, prete onima koji se samo njima bave postajanjem jednosmisleno razvijenih stručnjaka. Zato razgovori koji se u okviru kluba vode, istina jesu malo doprinos ovakvom progressu, ali čini mi se ipak ne beznačajan. Jer, danas u svetu mnjevitih informacija i dozinformacija, postaje sve više potreba prečvršćivanje određenih pogleda na neke stvari, obično konkretno i relativno usko vezane za oblasti kojimase čovek inače bavi. Ako u ovom kristalisanju sudoluju i takvi naučnici kakvi su profesori Nedeljković, Ivanović, Lilić i drugi, to onda ne može da bude zanemarljiva činjenica, bar ne u našim okvirima. Izmena mišljenja, sudari konvepcija, tačnihili pogrešnih, moraju u krajnjoj konsekvenci imati neki rezultat: Potrebno je samo, č ni mi se, shvatiti značaj ovakve rekreatije (jer čini me se da je je ona zada i to), u uključiti se, uvek a tivno u ovakav vid delatnosti. Jer, Debatni klub je klub svoih članova, sa fisionomijom kakvu nisu sami članovi nameću. To u svakom slučaju odgovara njegovojoj primarnoj nameni.

Niz interesnatnih tema, zanimljivih diskusija sa učešćem emonentnih naučnika, obećava plodnu aktivnost, koja se na osnovu samih početaka da nazreti. Potreba za kvantitetom i kvalitetom se sada u isti mah nameće. No, ova protivrečnost će kroz entuzijazam i oako osmišljenu punu aktivnost, morati da da ono što je u bitnom interesu sviju nas.

Srdan Stanković

AKADEMSKI RAKETNO ASTRONAUTIČKI KLUB

Ne verujem da je postojao i jedan čovek na svetu koji se nije divio takvim poduhvatima kao što su: lansiranje prvog veštačkog zemljiniog satelita-4.10.1957., prvi vikend čoveka oko Zemlje u veštačkom satelitu-12.aprila 1961., lansiranje kosmičkih stanic prema Mesecu, Veneri i Marsu. Zar je postojao čovek čija moštva nije bila zagoljena vizijom onoga što sledi posle ovih poduhvata? Medju mlađima tko ih sigurno nemu, medju mlađima celog sveta, pa ni medju mlađima u Jugoslaviji. Plejade mlađih entuzijasta širom Jugoslavije razvijaju svoju skromnu aktivnost na polju raketne tehnike i astronautike, plejade onih koji bi želeli što veći deo budućnosti preseliti u sadašnjost.

Osnovni nosioci ove delatnosti na praktičnoj granici raket u okviru Jugoslovenskog astronautičkog i raketnog društva-JARD-a, su akademski raketno i astronautički klubovi, koji postoje u svim univerzitetskim centrima u zemlji, u Beogradu, Zagrebu, Sarajevu, Ljubljani i drugim. U desetek ovih klubova okupljeno je preko hiljada petstotina studenata mašinskih, elektrotehničkih, tehničkih, prirodno-matematičkih, medicinskih fakulteta. U njima sediže i veći broj inžinjeri, matematičari, hemičari, astronomi, lekarji, pravnik i drugi koji svojim iskustvom pomažu razvoju mlađih u ovoj oblasti.

Najzapaženije rezultate na ovom polju postigli su raketnici klubovi u Beogradu, Sarajevu i Mostaru, čije su rukete dostizale visine i od preko petnaest hiljada metara.

Akademski raketno astronautički klub-ARAK-u Beogradu osnovan je 25.marta 1963 god., kao klub studenata beogradskog univerziteta. Pod parolom "Snaži se kako znaš"-klub je počeo da razvija svoju prilično plodnu delatnost.

Svakog utorka u 19 časova održavaju se sastanci u nekoj od slobodnih prostorija na mašinskom fakultetu-najčešće u prostorijama SS, vežbenici 224, na četvrtom spratu. Po dogовору јuri se od radionice do radionice, a zatim, najvažniji sastanak: na lansirnoj rampi na Lisičjem Jarku/"Kejp Jark".

Evo nekoliko važnijih "poduhvata" kluba:

- 29.11.1963. - prvenac klub - "A R A K-1", vinuo se sa rampom na Lisičjem Jarku. Težina rukete-3kg, visina leta-1000 m. Konstruktor rukete: Desimir Dimić, tada student IV god. maš. fak., sada inžinjer u Mašinskoj industriji u Nišu.
- 3.5.1964. - "S T R E L A-1" - još jedna "cinkulja". Težina 7 kg, visina leta 2200 m.
- 21.10.1964 - "P L A M E N A S T R E L A" - težina 8kg, visina 6000 m. Konstruktor Šešo Medžarec.
- 4.4.1965 - "S T R E L A-5 0 3" - dvostepeno rukete, težine 12 kg, visina 10.000 m, gorivo bustera-raketni berut, a moršne rukete-asfalt perhlorat.
- 14.7.1966 - "S O N D A" - težina 50 kg, visina preko 15 hiljada metara, gorivo-raketni berut.

Članovi kluba učestvivali su na svim važnijim smotrama dostignuća u ovoj oblasti, održanih u zemlji. Iz finansijskih razloga klub nije bio u mogućnosti da učestvuje na Prvom svetskom prvenstvu raketskih modela roketa, koje je održano prošle godine u Čehoslovačkoj. Kao posmatrač učestvovanju je Srdjan Pelegić, inče student ovog fakulteta, jedan od osnivača i najaktivnijih članova kluba.

U cilju razmene dosadašnjeg iskustva, a povodom održavanja svetskog astronautičkog kongresa u Beogradu, septembra ove godine, 4RAK organizuje: Drugo sastovanje studentskih raketsko-astronautičkih klubova Jugoslavije. Sastovanje će se održati krajem aprila na Mašinskom fakultetu u Beogradu. Predložen je sledeći dnevni red:

1. Dosadašnji rad smeterskih raketskih klubova u Jugoslaviji i svetu. Rad u uslovima privredne i državne reforme.

2. Saradnje izmedju klubova i izrade jugoslovenske smeterske raketice povodom kongresa astronautike.

3. Obuke kadrova i izdavanje stručne literature.

4. Organizovanje smotre jugoslovenskih raketskih klubova tokom leta ove godine.

5. Saradnje na ovom polju sa inostranim klubovima.

Osim toga biće obranjene stručne teme iz oblasti konstrukcije raket i dodatne opreme:

-Aerodinamika nadzvučnih brzina

-Konstrukcije raket malih prečnika /0-100mm/

-Projektovanje rakethih motora sa čvrstim gorivom

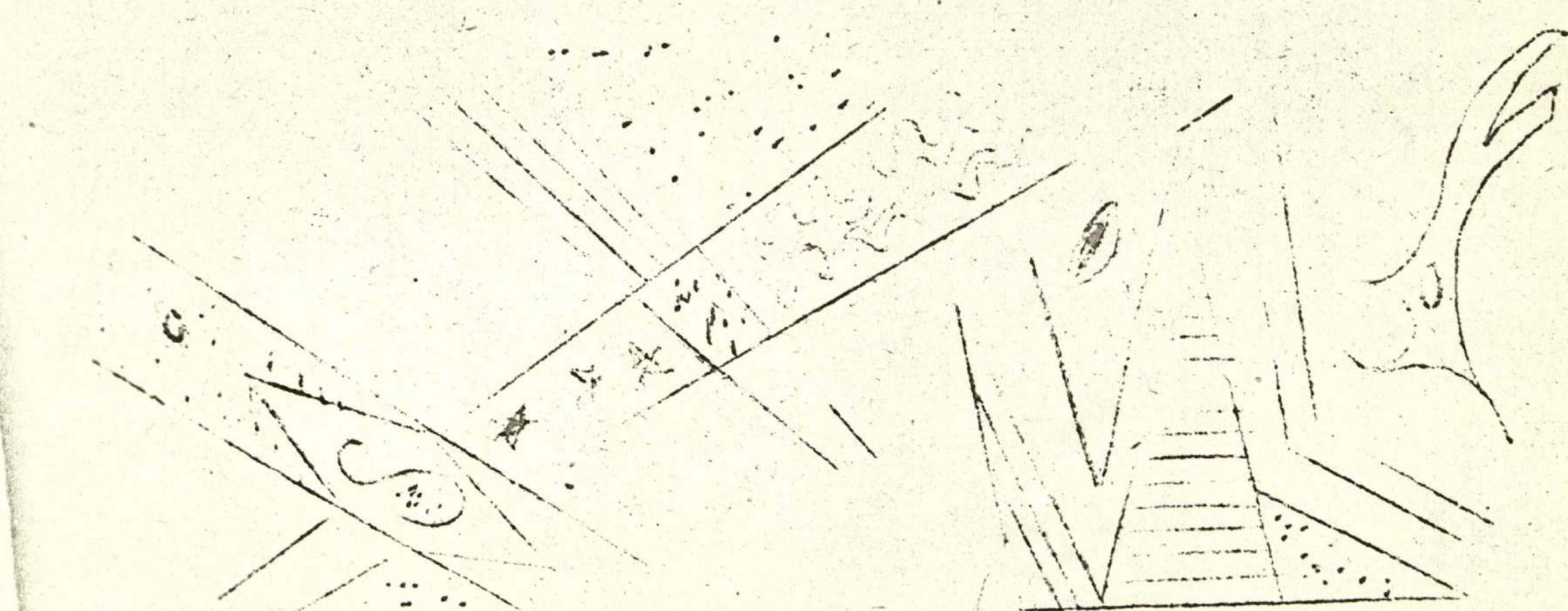
-Primena elektronike i automatizacije kod smeterskih raket

-Spremljajskabipresek

Ovi radovi biće objavljeni u posebnoj publikaciji.

Kako klub ovih dana treba da dobije i svoje prostorije, to će se morati raditi u nešto povoljnijim uslovima. U planu je i osnivanje posebne grupe na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu u okviru kluba, koja bi se bavila problemima primene elektronike i automatike na raketama /za početak-smeterskim/.

JORDAN ISAILOVIĆ

IZLOŽBA SRĐANA STANKOVIĆA

U desetak dobro odbranih slika Srđan Stanković prezentirao je svoj slikarski opus.

Treba odmah napomenuti da se ne radi o akademski obrazovanim slikaru, i da je utoliko autor ovih slika amater. Stanković se nalazi u onim godinama kada umetnik traži, kada tek naslučuje svoj lični izraz. Stoga njegovo slikarstvo nije determinisano nekim određenim pravcem; slikar slobodno luta, poigrava - jući se raznim mogućnostima sa puno duha i originalnosti.

Stanković je izvrstan poznavalac istorije slikarstva i to nedvosmisleno izbija iz njegovih slika. Ima u tim slikama nešto iz Gojinog "crnog perioda", nešto od Ruja sa nešto manje crvenih tonova. Ne radi se ovde o nekom eklekticizmu, ili o nedostatku fantazije; Stanković jednostavno isuviše žna, da bi mogao da oslobodi očiglednih, ali ne nepotrebnih uticaja.

Autor se nije vezao za neku određenu tematiku i podjednako ga zanimaju mrtve prirode, pejzaži i apstrakcije. Na svim slikama dominira Sezanovska smirenost, harmoničnost crteža, odsustvo oštredih kontrasta svetlosti i senke. Stiče se utisak na gotovo svim slikama na laze sve boje i nijanse: nema mineralno tona, prevladujuće boje, atmosfere, tako da je ovo slikarstvo u neku ruku deduktivno: kreće se od opšteg ka pojedinosti. Na nekim slikama ("Pejzaž sa oblacima", "Svećnjak") izbija vrlo jasno neke specifičnosti Stankovićevog duha: kontemplativno, pomoću ironična priruči. Autor se, ožda nesvesno podočnuo nekim slikarskim pravcima. Romantičarski natmurenio nebo na pejzažu, rabi elemente groteske, dok realistička mitva priroda sa svećnjem parafrazira ljudske kosti na paradoksalno morbidan način. Interijera sa svećem, koloristički su nejefektnija i tehnički nejednostavnija. U dvema apstraktnim slikama i jednom kolazu su bio umelo upustio u rešavanje problema oblika i njihove harmoničnosti u prostoru i mora se reći da su rešenja originalna i zahtljiva.

Sigurno je da Stanković mora da pređe izvestan put u pravu punе zrelosti i tehničke perfekcije. Da li će ovi uspeli postati skrati u granicama hobija ili će postati glavnom njegovom dostupacijom, pokazaće vreme. Konačno, pre nego ostavimo Stankovića da ne miru stvara, pozdravimo da nam pruži sve što svojim delima občjava.

B. A. Stenski, student književnosti

KLEPTO-MANIJA

Hej ti, kleptomanko
što vazduh kradeš
s nogama ludim

u vis

Dodi da šapat
iz sna bez reči
probudiš jednom
niz put.

Hej ti, kleptomanko
što kradeš uzdah
prevrnuta putem

u noć

Dodi da nadu
poštenim radom
iscediš iz podlog

tela mog.

CENZURA

K R O Š N J A

Asvalt i samo asvalt
na kraju umorne reke
kolena klecaju plaču
na putu bez ludih želja

Asvalt i samo asvalt
prljav od dugog hoda
na početku bespuća
u neizvesni svet.

Asvalt i samo asvalt
kako je uz čoveka mali
nije visok ni gord
široko srce ima...

mnogi su na njemu
zadnji uzdah dali.

(U krošnji puta)

S i C i N

Gaj Rašid

UBISTVO

Na sredini polja
beskonačna reka
čovek mrtav leži
(nevoljnice mnoge)

Opustela dolja
jednom i do veka
gomilu truleži
izgazile noge

D i N

Ž R T V A

Na žrtveniku -ONA
žena mlada
raspletena kosa
Kamu u ruci
krvavim prstima drži
krvnička desna ruka
Iz kuće vriska...

Gola prepona...

u hrastovom hladu

ljube snoge bose

Krvnik na muci
oznojenog čela
drhće mu crna ruka.

U ruci kamu steže...

Zena je gola!

Zena je sama

Zena je mlada ,od bola.

U slatko bedro!!!

...krv mirisna teče

puno krvi,nebo vedro...

Spustilo se zadnje veče!

HOMO, HOMINIS

KAD BI SVI VOLELI KIŠU...

Pada kiša. Na kosu pada. Leluja, putuje lagana i vesela.

Ona stoji i ne veruje. Očima ne veruje. Oči su lepe. Tople i
nežne su oči. I njegove su nežne.

Kiša pada i na ruke. Mart je to. Mart... "ženski" mart, osmi
dan u mesecu. Kiša je lepa kad se zavoli. Ona zbližava. Pada na ruke, ali
ali su ruke suve. Zajedničke su to ruke. Njegove i njene. Voli ih
ona kad su zajedničke. Isto rade, isto grle. Ruke zaljubljene.

U njegovim je poklon. Cveće u njegovim rukama. Najlepše sve-
će. Cveće koje ne umire. Ostaje večno da živi. Sve večno živi kad se
voli. Cveće za njene ruke; poklon njenim rukama. Poklonjene... Ona ih
voli. Voli i svoje u kojima je srce. Ona poklanja srce. Njen je dan
pa može kako hoće. Svakog dana tako. Svakog dana s poklonima. Ruke,
srce, misli. Lepi pokloni.

"Uzmi ručice! Tvoje je. Sve je tvoje. I ja sam tvoj."

"Znam"

Kaže ona: "Znam", a ne zna. Ne veruje. Nikako ne može da veru-
je. Šta da zna? Kiša i... sve drugo.

"Volimo kišu nas dvoje. Ja koračam i radujem se."

Ona ga gleda.

"I ja je volim. Lepa je kiša. Miluje kao tvoje ruke. Drugi
na kiši kisnu ili pobegnu. Ja se zaljubljujem i još više volim."

"Kad sanjaš, nisi mrtav. Samo spavaš."

"Ja sanjam mili, Volim i sanjam."

"Oboje volimo kišu. To je važno. Volimo se: to je najvažnije"

"Znam."

Kiša naokolo pada. Njih dvoje su suvi. I njih dvoje i dru-
gi dvoje i svi koji su tako u dvoje na kiši, a vole. Kad zajauče
vetar, zagrle se. Grle se rukama da srca, jedno uz drugo, zakucaju.
Ostalo nije važno. Na kiši stojiš i voliš. Ima u srcu mesta za čo-
veka i za prirodu. Ima, ali mnogi ne znaju za srce. Neće da znaju.

"Predi kod mene devojko! Stan nemaš, hleba nemaš. Dodi k me-
ni pa ćeš imati život."

"K tebi? Ne smem..."

"Hoćeš? Daću ti sve. Ti si srce, a i ja sam. Jedno smo, znaš.
Kad se zagrlimo, kad se volimo, jedno smo. Objedinimo i sve drugo.
Ne delimo... nećemo deliti dobro i zlo. Doživećemo zajedno."

"Volim te, ali ne smem"

"Ne smeš? Bojiš se?"

"Bojim... uzećeš me. Spavaćemo zajedno?! Biću tvoja, voleću
te! Bojim se: uzećeš me za uspomenu."

"Uzeću te; nevestu za srce ču uzeti. Tvoje srce za moje. Tvo
me treba drugo. Srca ne mogu same. To znaš?!"

"Znam! Srce je u duši. Ljubavnici su oni. Zajedno spavaju i
kad smo daleko. Tvoje je srce u mojoj duši."

"Nemamo mi dušu. Duša je za bezdušne. Da se zna bez čega su.
Oni su bez srca, a mi ga imamo. Srca smo ti nas dvoje. Danas je
tvoj dan. Predi k meni i svaki će biti tvoj. Sami smo ovako. Znaš
kako smo sami kad smo daleko. Čim nam se ruke rastave, mi smo sami.

"Da predem? Preći ču. Ti pružaš ruku, ja je ljubim. Ljubim
pruženu ruku jer je tvoja.

"i moja i tvoja. I soba će biti naša. Ona plava, vesela. Znaš
je. Još danas, a sutra smo jedno. Ruke da rade, a srca da vole. Jeden
smo mi čovek, a ljubav mu je ime. Dva srca on ima i bezbroj ruku.
Sve će uraditi. Sve će da razume naš čovek."

"Preći ču, srce moje. Ima naš čovek dvosrce. Ono je kao ja-
buka, koja se ne seče. Čuva se i voli. Takvo je naše dvosrce. Preći
ču k tebi na moj dan. Imaću poklon. Niko takav neće imati. Srce na
poklon!"

D i N

STRANICA ŽIVOTA:

PIJANA PAGINA PARAFA P-PO PITANJU PIĆA-PRVI PUT POSLE
POTOPA

Pacijent: Pričaću po pravopisu pijanih... ("PARIZ"-poštano plati poštano popijeno piće pa jede putem prema priči)

Pijan: Pevam, pljujem, pišujem-po prvi put patim prema prostoru, Primam mam priču pričanu; poslednji put pijem. Pre poslednje "porcije" plačem po pitanju plača pa predjem po pitanju pića.

Pangerin: Pita val pijanih! Pisali pismo, Prvi poljubac, pa potom peval vali, pa plakali. Pop polinārom. Piju pogurenini-

Panoptikum:-pljuvani poguženi, posrnuli. Piju probana probana pića propalih, piju! Piju panevo-ponovo piju? Paničar. Problemi.

Problem predstavlja paraf "P". Problem postoji po pitanju pića, pandan paraf "P". Periferija problem prostije posmatra. Per Perhorescirajmo, postoji propis po pitanju propisa po propisima pića pisani "petitom"

Pikantan pijan: pustite piće-piće postalo posle parafa "P". Piknik: eara paraf "P"-problem pijanih. Platina: poraj postaje pobeda-pomo ponos pijanog. Pijem? Platforma-Pa? Pijan! Pijan. Pustite pije poslednje pare. Pokrade poštano poštenu parajliju. Pa? Poza: poštano plača; postoji pas po pitanju psa; pas peva pseću pesmu.-peva pijanac pesmu pijanica-

Pozitiv: poruči prijatelju postelju pijanom. Pijana priča postaje prozaična. Protokol: postoje pogledi po pitanju pogleda po pitanju pijanih. Punu "porciju" Postpozicija pića. Poslednji put pije pijani. Poruči prijatelju postelju pijanom,

Present: prezervativ protiv piće. Purpur pidžama. Poruči prijatelju postelju pijanom.

Purger, poštovanja. Pijanom piće paučini. Pustite pijanog. Prvi put pati prema prostoru.

-RADAN-

Tamna je noć. Pod svetiljkom, plava. Na stanicu smo. Ljudi, ja i svi drugi. Čekamo. Autobus treba da nađe pa da odveze. Da razvezne kućama umorne i neuspavane. Ide do železničke stanice. Svi to znaju i čekaju. Ide i dalje... drugi čekaju. Sve jedno. Svi znaju gde on vazi.

.....
1) Oči. Oči! Plave i vodnjikave. Suzne su tužne oči. Sumorne i ravnodušne. Ne shvataju i ne razumeju. Staračke su oči. Oči su to od onih što gledaju malo ispod horizontale pa zemlju miluju samo desetak metara ispred. Mutne su. Svetlucanje njihovo, davorno zamrlo.

Lice. Lice kao kora prastarog hrasta. Prljavo i tvrdo. Ravnodušno je to lice. Koren je nos. Vesi o korenju. Koren trulog stabla. Baš tako. Gnijelo i staro meso u oklopu. Meso... tamo gde ga još ima. Ostalo? Kora tvrdog starog drveta s trulim korenom, nosem.

Brkovi. Beli i rasturenji brkovi. Dugački, ne sečeni. Razbarušeni. Ostavljeni da večno niču. Ne rađaju oni plodove. Korov su ludi. Buja korov! Kao žito kad umire na oranicama; korov guši. Žito na đavoljem tlu. Dugi brkovi, nad usnama od duvana požuteli. Dim ih opalio. Dim i vrelina. Požuteli i tvrđi brkovi. Tužno rastu zaboravljeni i nekorisni.

Na kostima koža staračka naborana. Pegava, s bubuljicama. Obrazu ne daju lik. Tvrđi i upali. Pergament. Don su tvrđi, obrazi, za ne čije cipele... na onom svetu. Kora drveta. Žuta i tvrda. Pergament i don. Gruba.

Neuredna kosa izviruje ispod prljavog, masnog i starog kačketa. Bela, prestarela kosa. Siva. Izviruje, otpada. Sunce je susi, kiša je pere. Dobra kosa. Preko ušiju retka i kruta. Krute kao prljava keruša ili prljava krpa. I kaput na njemu star. Iz prve mladosti? Iz prve. Zajedno rasli, zajedno živeli, zajedno... zna se; zajedno će i umreti. Raspadaju se zajedno. Čovek se iznutra raspada. S postavom počinje. Koliko dugo žive kaputi? Umiru kao i čovek. Zajedno umiru. Na mrazu mrkavaju. Vole se dok su korisni... ljudi i kaputi.

Drhteva ruka. Po vazduhu ruka čeprka. Plava na mrazu. Štap je je o nju obešen. Visi. Visi žut i lakiran... nekad žut i nekad lakiran. Štap ubogi. Zakrpama se prepliće. Zakrpe i u srcu. Štap je samo. Glup, a koristan. Žrtvuje se na drvo oslanjaju.

U ruci, uz samo srce, na grudima... novinu ruka drži. Komadići mekog, vrućeg hleba. Od pedeset više ne košta, a malo ga ima. Hleb i voda. Vazduh da udahne, ako mu zatreba. Hleb treba. Jedina nova stvar. Možda i srce.

Druga ruka kida sitne komadiće. Nestaju grudvice u grubim bezubim ustima... melje i rastvara bajatom pljuvačkom... kiselina. Tresu se ruke. Hladno je. Drhte... hladno je. Ledeno. Srce od straha da iskoči. Hladno, ledeno. Zima. Čiča. I od starosti drhte. Ustajale i nemocne. Stare. Sve je staro. Hleb je mlad, ali će nestati. Svi će biti stari... zaboravlja se to.

Na nogama oguljene sandale. Letnje, s kaiševima. Dva kaiša, tri kaiša... jedan i dva... ostali pokidani. Gole rane da ne zbole kad se stegnu. Na mrazu rane. Vire prljavi prst. Kamenčići plavi. Kako još žive? Kako? Krpom stopala uvijena. I ona pocepana pa nogu izviruje. Radoznala? Nije. Nikad neće rane zarasti; prljava krpa za ranu. Izviruje tužna. Htela bi, a ne može. Ne može da pomogne. Hladno i njoj. Zato je tužna.

Cupka starina na prljavim nogama. Dahće, ali iz grudi hladan dah izbjija. Ni paru ne vidiš. Ni soba ne greje. Ni pun stomak. Ništa ne greje na svetu. Sunce ode, hladan vetar sve odnese. Od sunca on živi. Hladno je... cupka i kroz nos duva... Hladno je. Čiča i ciča.

Hleb za kasnije... za večeru... ili kad popuši. Pikavac. Pet puta paljen, pušen i ugašen. Uvek po malo. Za kasnije da ima. Da ima.

celu? Da mu dam? Daću. Možda celu ne zna da ispuši? Ne zna...
Mnogi ne veruju da i to zna. Zna. Video sam.

2) Lepa je žena. Lepi su oboje, I on i ona. Ona što je jabuka, a s jabukama i lubenicama. On... zna se.

"na njima je lijepo odjelo"

-dopada ti se frizura? - -divna je. Koliko si dala?

-Jedan par cipela, što sirotinja kupuje. Ili tri šarene čarape. Ženske i dva para muških. Nije skupo.

-A gde si nameštala? - -Tu,iza ugla. Bio je drzak... Znaš, ja dolazim njegovoj ženi. Ona to ume ləpo. I bakšiš joj dam, čitavu hilja darku... još za jedne najlon čarapice.

-a sada? - Hteo je on. Ja kažem: ja plaćam, ja dajem svoje pare i hoću da ona to uradi.

-On? - -Ne sluša, Zapeo... zamisli molim te. Kakvo je ovo vreme došlo? Svojim novcem plaćaš, a on tako. Jedva nekako. Posle mi se ona izvinjavala...

Lepa žena. Zrela i slatka. Za krevet žena. Kosa tamna i duga Presijava se na svetlu. Svetluca. Vesela kosa. Lice, belo i meko. Rumeni obraz meki. Za ljubljenje... glatki. Za krevet žena. Meso bez kostiju. Svaki delić igra, kad se nasmeje. Meso zaljubljenje... za ražanj. Baš takve volim.

Oči tamne, usnè crvene. Karmin radi. Karmin... par čarapa. Do glave... koliko topli šal i dobre vunene čarape. Toliko vredi, ako ne više.

Jabuke... tople i velike. Pod bundom se vide. Osećaju se. Narasle, zrele i slatke. Grizao bih. Volim ženske jabuke. Kalemljena vrsta. Lubenica, kao njena imala bi pedeset kila. Sočna i vodna lubenica. Na kriške rasečena... usta da gutaju. Astragan... na snegu. Meke čizme na nogama. Meke, kožne. One, s krznom. Noge oble... vekne svežeg hleba. A tek gore... pod astraganim... ručak za ceo puk goluždravih. Ona voli goluždravost, golotinju. Svoju, naravno.

Ruke, nisu ni plave ni crvene. Lepi ruke. U rukavicama su. Ne volim ih. Volim ruku crvenu i smrznutu. Da je poljubim pomodrelu (ne zato što hoće već što mora) Prstenje svetluca, Burma? Nema burme. Za nju? Uvreda.

"udelite siromašku" "nosi se" Tako kaže ona. Ja sam siromašak. Ništa nemam. Prosim, ne za sebe. U mislima prosim. "skini čarapu da ručam, danas i sutra"

Volim brate žene preko trideset, a manje od četrdeset. Slatke su. Uvek gole. Kad su gole, još više su gole nego druge. Težak je astragan i dosadi. I prebenjat. Pet meseci života za...

"prevoz je užasno skup" Skup je. Nek se vozi taksijem. Deset kilo hleba izgori odavde do "londona" Izgori pa posle smrdi.

Kad stigne kući, gola ispod spavaćice. Za tri para dobrih opanaka. Spavaćica od opsmaka. Kupiće novu od četiri para. Ova, nije u modi. U Gradskoj kafani, kafa od tri jajeta. Pije ona tu kafu.

Kad se poseće ili svakih dvadeset sedam dana, krv lipti. Nije plava? Nije. Baš me to šudi. Možda je to slučajno.

3) "druže sudija i drugovi porotnici"-kažem."ispričao sam Vam ljudu priču. Onu najludu. Moja je ona bila. Spavali smo, Na stanicu smo se upoznali. Dopali se i kući otisli. Njenoj kući. Ne prekorevajte! Lepa je ona ženska. Lepa ti je kao cvetak. I dobra je onako gola. Žena naša, prava. Grili se i voleli se nas dvoje. To je moj dug bio. Starac? Zna mi adresu jadničak. Zna, jer sam mu dao. - kroz deset dana, čiča, da mi dodeš. Daću ti da nešto obučeš i da se prikrpiš-Čiča moj stari dobri čiča."

"Druže sudija i drugovi porotnici"-kažem"Spavao sam ja s njom tako slatko da neću zaboraviti. Pet dama, deset. Ne... samo pet. Lepo

je bilo. Ona na posao, a ja i dalje spavam. Dobro žena zaradi, jer ništa ne radi. Edno jutro, peti dan je bio. Pokupim sve stvari, gardero-
bu, stvari od vrednosti, nakit... sve. Odneseem i preprodam. Teško to ide mili moji.

Deset dana brzo prođe u trgovini. Milion u džepu imam, a za cigarete nemam. Pečko sam vam ja, mili moji. Student običan. Dete još, a milion u džepu. Stari dade. Sve mu ja nakupujem. Kaput nov. Mantil. Odela dva. Cipela, tri paru, za zimu, jesen, leto. Sve mu kupim. I štap nov ne zaboravim. I novinu novu. Ostalo mu u banku stavim, da se plo-
di. Dragi moji, a znate li šta s njim bi? Ne znate. Na mojim rukama, sr-
ce ga steže. Onemeo sasvima onemeo. Šok, Fras, kako ko hoće. Tako je to bilo, mili moji. Ne tražite ga drugovi! Jadničak Vam je on. Ne njega... ja sam tu. Sam sam došao. Kaznite, obesite, samo mi njega ne dirajte!"

Tišina..."oslobaća se optužbe!"

Oslobaća se optužbe. Ja se oslobaćam optužbe... zar ja, lo-
pov i bandit?

"slobodni ste druže! Slobodni ste!"

"drugovi moji..."placem.

"Oslobaća se optužbe! Ad akta, predmet!"

D i N

S A N

ONA: -Kraj tebe sam, tako blizu. Probudi se! Vidi svoj san, probudi se, ja sam Sanja.

U dahu ti osećam žeđ za mojim usnama, u tvojim očima vidim moje grudi sakriveni. Ušla sam kroz otvoren prozor tvoje so-
be i odmah ga zatvorila, hoću da budem tvoj vazduh.

Vidim te prvi put, nisi mi prvi muškarac, osećam: zavoleću te. Dozvoli mi da se igram tvojim maljama. Ne ljutiš se, zar ne?

ON: -upoznajmo tela, bez reči, ja govorim igrom zenica. Osećam ka-
ko si blizu. Oglasim se. Sačuvao sam ovaj san još iz detinj-
stva da bih ga noćas sanjao. Nisi se promenila, i dalje ku-
paš oči u morskoj vodi a kosa ti raste na žitnim poljima.
Dodi, ogrej me, hoću pomračenje tvoga tela, ja sam mesec.

ONA: Ne, ja te ne poznajem, ja sam žena noći, žena sna svih muška-
raci. Vole me kratko i pohotljivo. Vid ti je zamagljen, od
htenja i ne vidiš moje suze. Ne, nećeš me osetiti, hoću da me
vidiš otvoreni hlećiju i zavoliš. Obliskuj me tada po svom ~~xxx~~
snu, ispuni moje konture tvojom obešću, tako će dobiti dušu
i postati čovek. Uradi tako, ti si me najlepše zamislio, biću
najlepša i najtalešnija.

Budim te, budim te polako i oprosti sva moja neverstva.

ON(probudjen):

Ti! Odlazi, ja sam te samo želeo, nisam htio da te imam.

J.S.

-"ELEKTRONOV"(a) SATIR(a)IKON(a)-

Klub studenata, izuzetno, ne igra rolu.

Prošlog puta zameriše mi da pucam na visoke rukovodioce fakultetske. Bezbroj pisama traži intervju sa običnim, prosečnim studentom. Pritisku nisam mogao odloeti. Angažovao sam sve moguće elektronske, računske, poljoprivredne, šivačice i mašine za šišanje da pronadu prosečnog studenta. Tragao sam danima, sabirao-odu zimao, crtao-precrtuvaо, no nigde, nigde ga nema. Angažovao sam čak i Srdana. Pokušao je da mi "pomogne" (podmetnuo mi je...), no kod mene ne pali svasta. Ja poštено zaradujem svoj novinarski hleb. Tragao sam i dalje... dalje...daljee...e...Noćima! Nisam mogao da spavam. Buve savesti grizle su me... Ta-ko je to išlo...išlo...

I desilo se čudo!

Zaspao sam učeći za ispit i pred moje oči izade slika: prosečan student sedi u berbernici "Higijena" i šiša se svake godine, pre prestupne, petkom koji pada u prvu nedelju januara, tačno u 24 časa. Probudio sam se i kao lud skočio. Bila je subota, dvadeset minuta do ponoći. Jedan dan je bio prošao. Ipak, ja ne bih bio ja kada se ne bih setio. Vratio sam kalendar za jedan dan unazad i potrčao berberinu.

... Gle čuda. U poluvinilskoj, polucrvenoj, polufotelji polusedi, polučući poluON. PoluON. Poluglavom i bez pola brade. Dakle ON Milovan Konstantinović!

Čim sam ušao, pustio je magnetofon i nije dozvolio da pitam. Vidovita Bugarka Vanga predvidela je moj dolazak i ON se pripremio.

"Prvo sam rođen, pa posle rastao. Prvo sam završio osnovnu školu pa se upisao na fakultet. Potom ču srednju završiti. Kad jedem ne spavam. Kad spavam ne jedem. JEO SAM SPAGETE U MILANU I "LOLI". KROŽ TRUBU SAM MESEC GLEDALO. Pljujem u dalj pet metara. Studiram već šest godina. KLIKERA SAM PO ZVEZDAMA. IGRAO, BRADU NA SUNCU NOSIO, LJUSPIO KROMPIR SA TREŠNJEVIM STABALA, GOLF SOSPSTVENOM GLAVOM IGRAO. Zaljubljujem se prosečno pet puta dnevno, ovisno od godišnjeg doba. SA (DR)UMA SAM SISAO KAD JE VREME NAISLO. NOĆIMA NISAM JEO. SOPSTVENIM GLASOM NISAM SE BRIJAO. NOĆU SAM STAJAO KAO SUNČANI SAT I HONORARNO ZARAĐIVAO SVOJE MESTO U ISTORIJI. Volim muziku i blejanje ovaja. Navijam za Zvezdu i oktobarski rok. SVA-KI DAN IZLAZIM U DVA IZDANJA, DO RUČKA GLADAN ZA VEČERU, POLSE RUČKA GLADAN ZA VEČERU= Lovim šestice i brucoškinje. Nisam pisac i nikad neću biti. UA, pisci! Slikam se za ličnu kartu i ispite. (mera predostrožnosti-pr. pisca) Sanjam o kolima, ali električnim. Delim kosu i stipendiju na razdeljak. Pijem što platiš.

JA: Kažite formulu vašeg životnog uspeha.

ON: Studenti JASITE BICIKL

Tu je zanemeo. Ni reči više.

I ON MI JE NEKI TOP, NI SVOJE MESTO U MUZEJU NEMA.

P.S. Bicikl možete kupiti u svim većim mestima bez popusta, bez para ili na kredit.

Monolog slušao i pitanje postavio: RADAN

"...Ti si devojka o kojoj ti nisam nikad pričao."

-VEČE POEZIJE MATIJE BEĆKOVIĆA U KLJUČU STUDENATA TEHNIKE-

Krajem marta, u KST-u je priredjeno večer poezije "do rođ. Matija". Interesovanje publike je i bilo, prema očekivanjima, veliko, jer je sam autor čitao svoje stihove.

Doduše, priredba je počela sa zakašnjenjem od jedan sat, ali dobro vaspitana publika iz naše zgrade je to brzo oprostila mokrom pesniku (od kiše).

Pre nego što je krenuo da čita svoje, manje-više, poznate stihove, Matija je bio podvrgnut testiranju od strane voditelja. Naime, postavljena su mu neka nezgodana pitanja. I ovoga puta je pesnik dokazao svoju lucidnost i ingenioznost, koje su i kvalitetnije kada se zna da je pitanja video prvi put te večeri. Naročito zahvalan aplauz publike je dobio kada je na pitanje: "Šta bi ste radili da posle Vanginog zemljotresa u subotu, ostanete samo Vi i Nikola Tesla"? odgovorio: "Pa, bili bismo u većini" &

Pesnik je onada čitao svoje stihove iz Zbirke: "Tako je govorio Matija". Studentska publika je najtoplije primila pesmu "Dva pilota". Ustvari, kada bi reporter htio da ocenjuje kvalitet pesama Matije Bećkovića, to bi bila čista subjektivana oda jednom novom, originalnom pravcu. Stoga, radi objektivnosti, dovoljno je reći: "To je Matija" i time bi sve o njemu bilo rečeno. Svojim: "Narcis nisam, ali mi narcisi rastu do kolena" "Priroda je puna mojih pogleda na život" "Ti si devojka o kojoj ti nisam nikad govorio" "Ti si moje dete, ti ništa ne razumeš i ja ti doslovno kažem volim te", svojim stalnim rubrikama u "Ježu" i "Svetu", svojim dramama izvedenim na beogradskoj Televiziji, Matija Bećković je izborio svoje pesničko pravo gradjanstva. Skeptici tvrde da je on prolazan kao bit muzika.

Da Xne insistiram dalje na njihovom neznanju, što rekao Matija, zažečeću im samo da dočekaju dan kada će njihova deca pročavati dela Matije Bećkovića, kao obaveznu školsku lektiru.

Pozdravimo, na kraju, akciju Kluba studenata tehnike u kojoj se klub angažuje kao teatar za poeziju, dramu, muziku, crtani film, dokumentarni film. Uostalom, bilo je i krajnje vreme.

Kosta Ilić

Po nalogu Intelligent servisa (Student servis)

Koračam ulicama, ponovo da gledam i da se čudim.
Poludeo narod načisto. Ludi ljudi do krajnosti. Zadatak
mi je jasan, ali nade nema.

U muzej od gužve ne možeš da uđeš. Narod navalio, vrata
zaglavio. Da poludis. Sve naši slikari izlažu, a od kipova ne mo-
žeš na vrata da uđeš. Ljudi pomahnitali. Grdne pare daju, ali ula-
ze i ništa ne pitanju. Celu noć tamo ostaju, a ujutru na posao.

U pozorištima isto. Tri glumca sinoć umrla na daskama
od napora. Od jutra do jutra sa njih ne silaze. Sve jedno isto
igraju, a narod gleda i tapše. Kuka, moli, samo da se ne prekine.

Biblioteke prepune. Ljudi i tamo zaglavili. Otimaju se o
knjige, a za naše bi i život dalu. Pisci još i ne smisle roman
a publika zahteva da čita. Umiru umetnici kao muve. Užas nevide-
ni.

Knjižare opustele, a pred njima redovi. Čekaju ljudi da
nove knjige naidu, a onda tek nastane bruka i sramota. Opšta tu-
ča i jurnjava. Sve daju za jednu knjigu. Posle, kao deca plaču i
grešne knjige grle po ulicama. U svemu studenti prednjače. Grdne
stipendije odoše na kulturu i obrazovanje. Milioni. I nikad se
ne zasite. Nikad dosta.

Ama, da je samo to... I udruženje umetnika u teškom po-
ložaju. Nije zbog para. Pare društvo daje, a i narod ulaže prilo-
ge. Posete ogromne i para ko blata. U ljudima je problem. Grdni
umetnici poumiraše. Mnogi i u proizvodnju odoše, a i ovo što ostade
de spremi se da pobegne negde gde narod nije tako kulturan. Osob-
lje muzeja i pozorišta već u prvim godinama navale pobeglo, za-
sukalo rukave pa u rudnik.

Bila skoro izložba, nekog tamo, stranog slikara, da se ma-
lo naši rasterete. Ama, ne pomaže. Novine kritikuju, narod plače po
ulicama. Puške pune i u rat se kreću. Patriotizam vlada. Neće stra-
no ni da pogledaju. Muzej opusteo. Zvrjimprazan i samo muve što
slete i nešto urade (zna se šta).

I tako, pozovu mene preko Intelligent Servisa da nekako
spasem stvar. Gledam okolo naokolo i mislim. Premišljaj. Kako da
to sredim.

Kafane opustele. Neće narod da piće kad ima takve moguć-
nosti da se prosvećuje. Koncertne dvorane pune. Bioskopi prazni.
Samo kad se daju domaći filmovi, narod navalii. Tuča za karte.

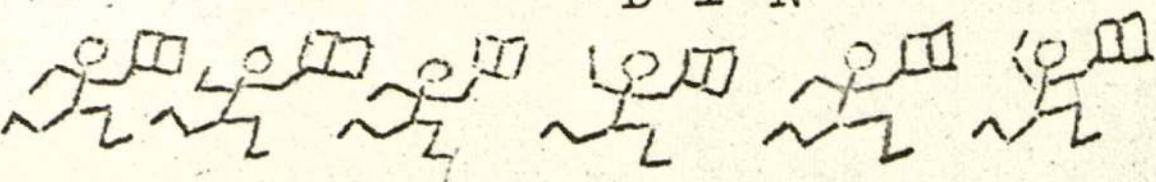
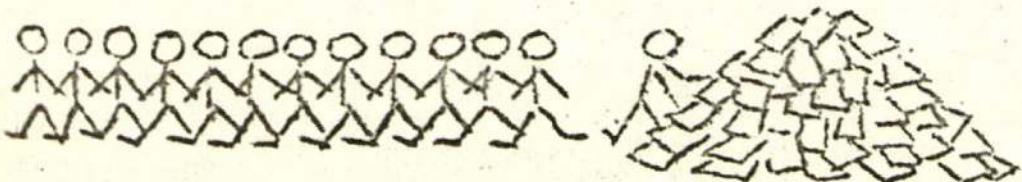
Šta će i kako će? Mislim i premišljaj. Najzad se setim da
udarim na svest. Ovako će da se razvičem po fakultetu:

- Drugovi i drugarice (one su glavne). Drugovi i drugarice
studenti. Kulturni organi su nam u teškom položaju! U nemogućnosti
su da svakome pruže lepotu i umetnost. Mi kao i uvek, kao revolu-
cionarna omladina, pružimo primer kako se gaje humani međuljudski
odnosi. Zakunimo se da ćemo u pozorište ići jednom u tri meseca
a da knjige uopšte nećemo kupovati. Slobodno vreme ćemo provodi-
ti po kafanama i bioskopima. Citaćemo samo strane knjige, a novi-
ne jednom nedeljno. Dozvolimo da nam se kultura bar deset godina
odmori od ovolikog napora.-

I drugi će poći našim primerom. Poći će za svojim studen-
tima-predvodnicima.

Tako će im reći.

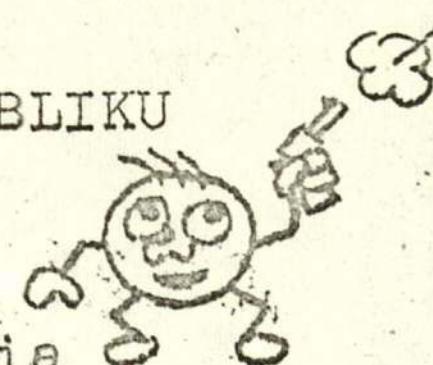
D i N

ELEKTRON ŠOU ZA KROMPIR PUBLIKU

-Hor put-a-

Raskinuvši sa svojim atomom
pod uticajem elektro-ljubavnog polja
krenu elektron novom životnom aromom
spinujući, lutajući, pucajući iz životnog pištolja.

I tako na svome putu
sreće negdeu petak
formulu Dašmanovu krutu
ode u struju, Beše to početak.

Putuje elektron plavo-smeđi
sam. Tuku ga, gone između atoma,
urlaju:tamo predi
gledaj...glupana-soma!

Petak, novi:stigao je u domen
visokofrekventnog životnog polja
ne shvata, ne može objasnit fenomen
kako od čoveka postane golja.

-Hor odluke-

Putuje elektron od transformatora do transformatora
ne zapažen, dalekovodima do motora, dostatora
i odluči da na sve to stavi veto.

Talenat imam-hoću erto
sad baš u studentskom rešou
pod šergom prjenog krompira, priredit ću šou

-Hor papazjanije-

Šerpa prepuna krompira otvori oči i uši
kapi mastimanje u šerpi cvrče!

Elektron izvodi naponski salto! Sve se puši
studentska creva, intuitivno, više ne krče!

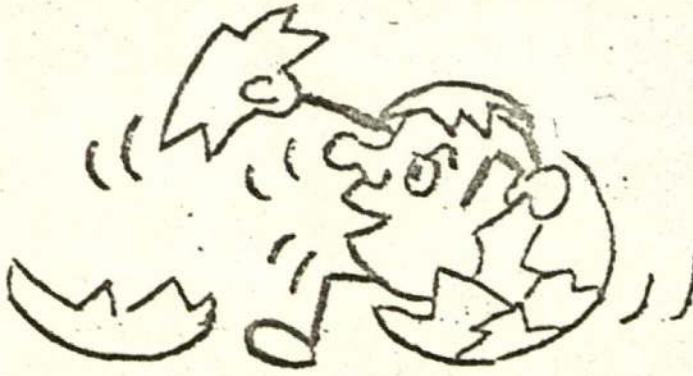
Krompir publika oduševljena, zagrejana, žuti
crveni

svira trio: "elektron i dva brata"
bez improvizacija. Kakav Kej Deni!

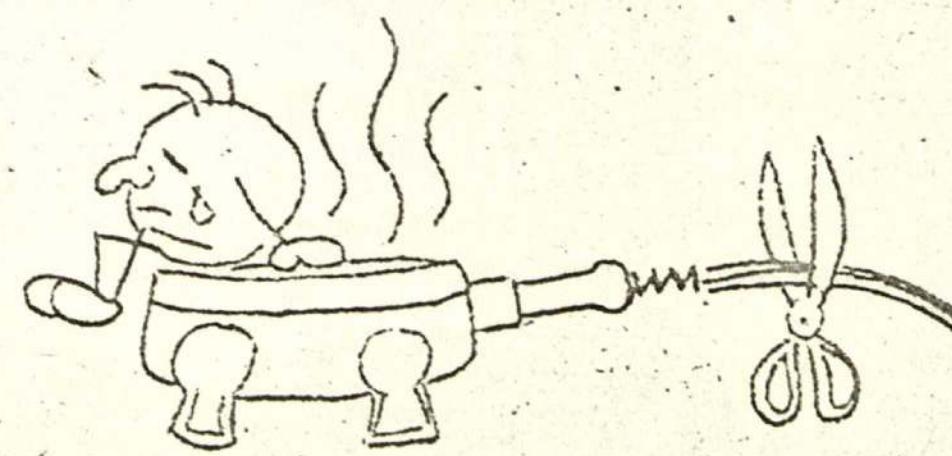
Krompir-publika nema pola sata.

Gluma, preskakanje potencijalnih barijera,
Strip-tiz: skidanje prve elektronske ljske, muzika jeze
prikaz kako se pravi karijera
i lome magnetne proteze.

Program vrhunac dostiže, krompir publika crvena
i baš tad ustade student, rešo isključi
elektron se zanese, prekide se glavna vena
i tužan sad u jednom atomu rešoa čući!

Radan

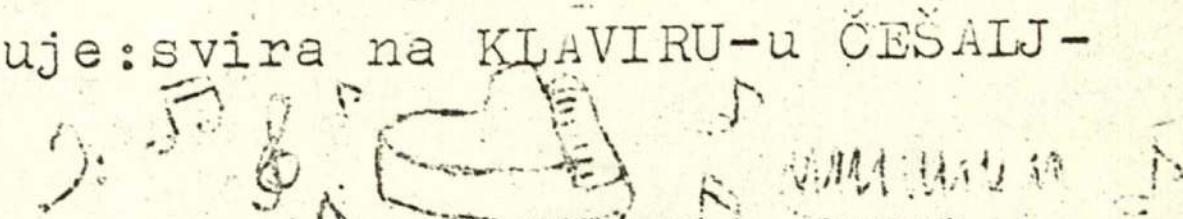
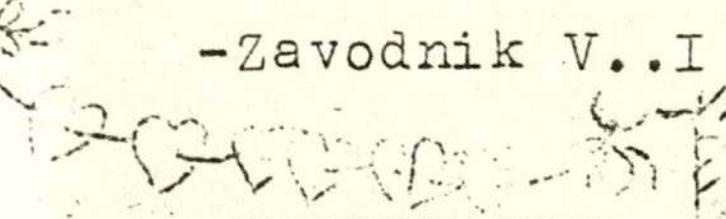

Āuce. Kole + dospkot

Ureduje: Adiv Genije
(Zamenjuje: Genije Adiv)

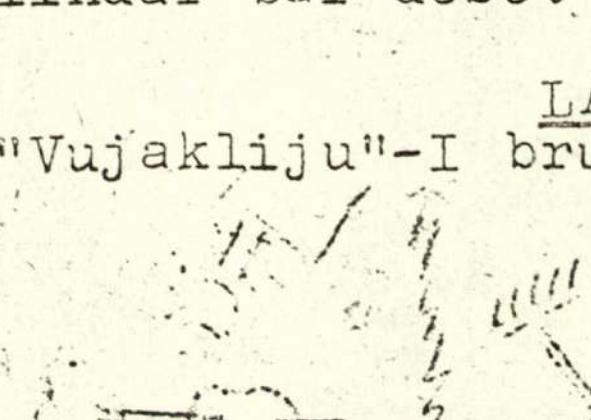
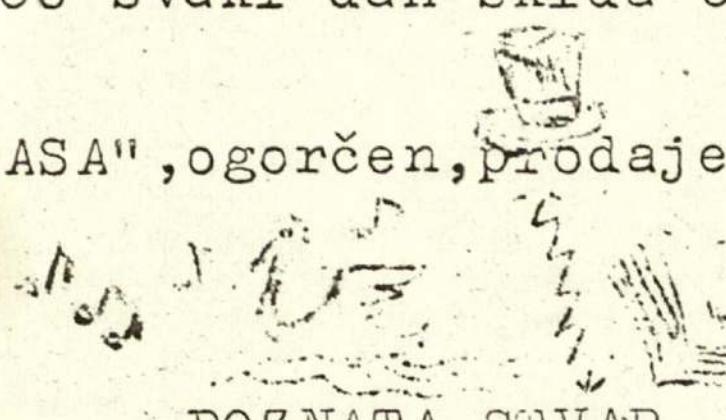
MUZIČAR

-zavodnik V...I napreduje: svira na KLAVIRU-u ČEŠALJ-

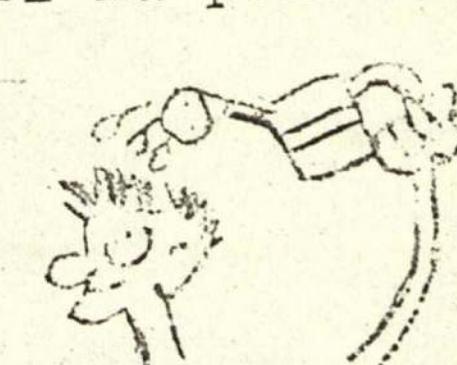
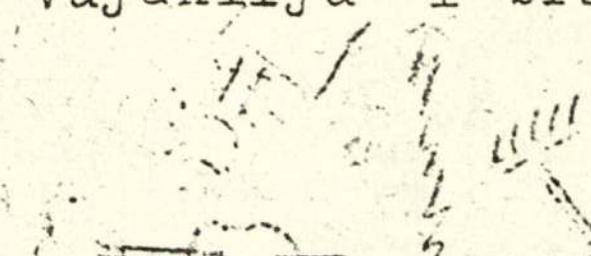
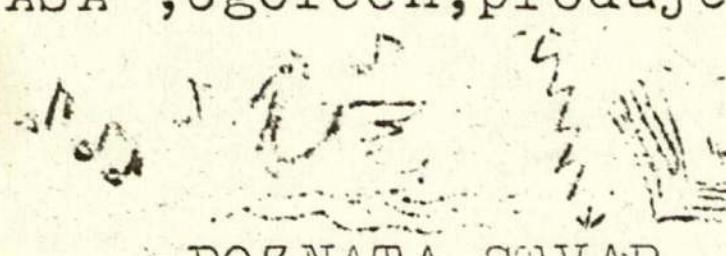
VASPITANJE

-Mićo svaki dan skida cilindar bar deset putā-ali sa motora

LABUDOVA PESMA

-"TASA", ogorčen, prodaje "Vujakliju"-I brucosi mu pohvatali konce!

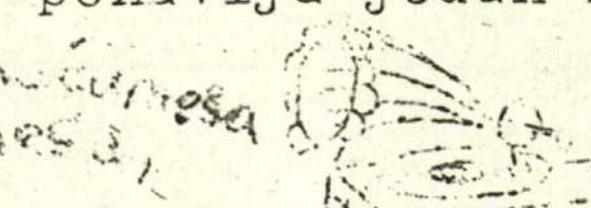
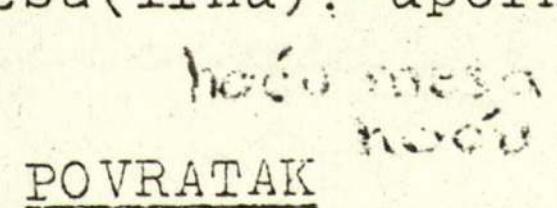

POZNATA STVAR

-"Budo" tvrdi da Joco gaji Bube-u glavi!

NEMOGUĆ PROHTEV

-Hoću Mesa(linu)!-upoorno ponavlja jedan studentski smrtnik!

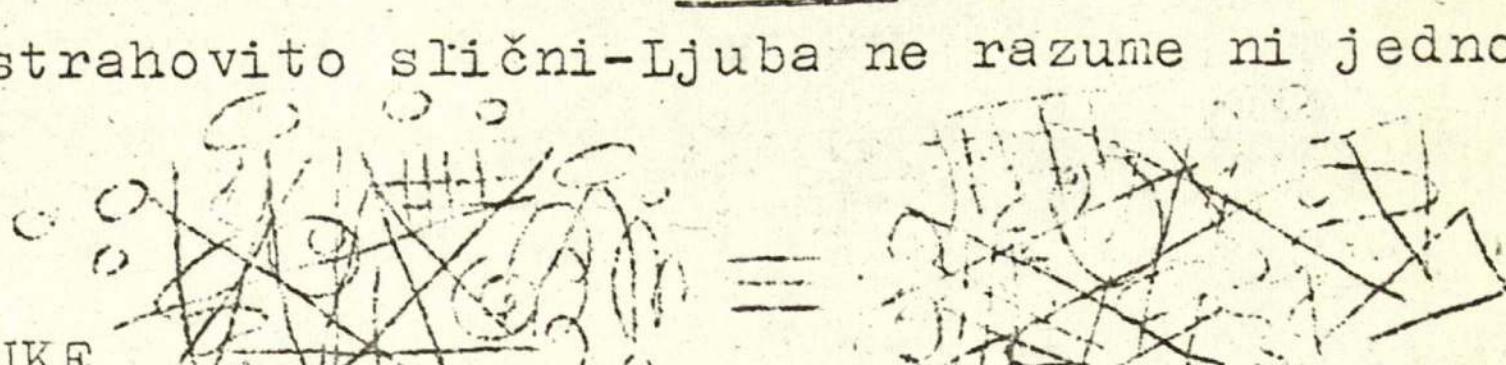
POVRATAK

-Dosta je METAMORFOZA!-izjavi jedan takademski građanin i vrati se na drvo!

RAZLOG

-Pikaso i Srđan su strahovito slični-Ljuba ne razume ni jednog ni drugog.

ČOVEK OD NAUKE

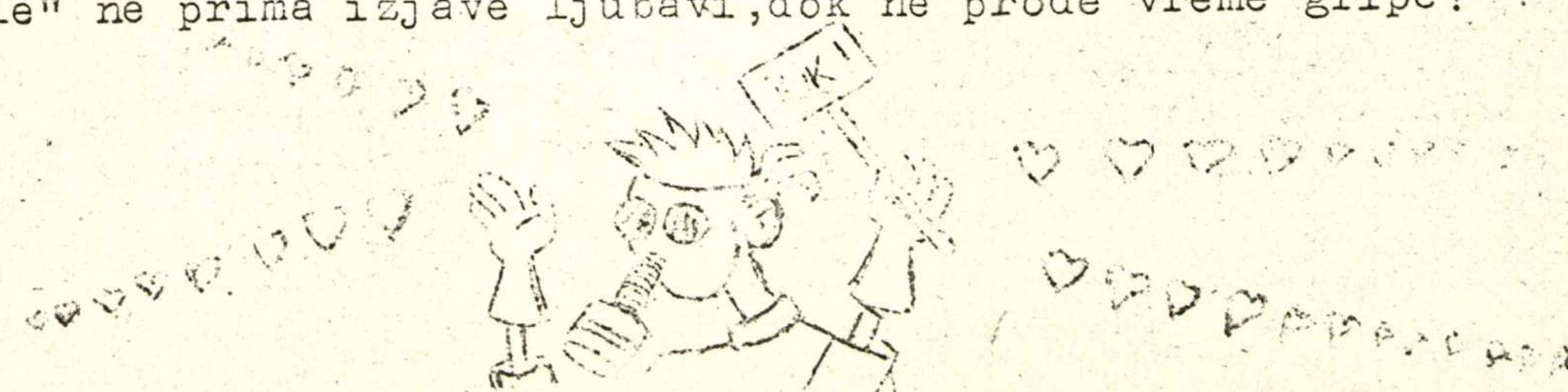
-"Arči" poznaje, odlično, MATRICNI RAČUN-stalno radi s matricama!

ZNAK LJUBAVI

-EVO-LUCIJA! To je progres,pogledajte!-reče J... i izvadi srce pred njene noge!

OPREZAN

"Kole" ne prima izjave ljubavi,dok ne prođe vreme gripe!

ŠUPLJE KALENDARKE

ZAGONETKA

- "KATA-STROFA"-na samrti izreče student. Pogodite ko je ubica!

SVAKIDAŠNJIĆA

- PLATIO: KENTA(UR)! Idemo! -ču se iz 312.

NIJE VIC

- REDAK(TER)! Pogledajno ga izbliza-govori student vodič stranim turistima.

PITANJE

- NEKA, ELITA-(E)LITA?

OGLAS

- "ŠKLJ" prodaje KOLA-od profesora Horvata.

ISTINA

- JORDAN svako jutro ustaje na levu nogu,ako mu je desna utrnula.

ZABAŽANJE

- "Elektronov" DiN jača, može postati, čak, JEDINI-ca!

DiN → DiN

AGENCIJSKA VEST

- NADJELA PEĆKOVIĆ i RADAN sreli su se na brvnu genijalnosti-borba u toku!

POSLEDNJA VEST

Stanko snima sa "SKUPLJAČIMA". Za film se interesuju i sa Marsa. Film nam se sve više afirniše.

IZA POSLEDNJEG

P.S. Neman ništa pod P.S.

Nemam ništa pod P.S.

- ODJECI ODJECI ODJECI ODJECI ODJECI ODJECI ODJECI
oOo Da li našoj privredi treba stručnjak za televiziju?
Da li je televizija nauka budućnosti? Jeste brate i treba nam mnogo stručnjaka. Pokupićemo ih sa Elektrotehničkog fakulteta, sa odseka za elektroniku i telekomunikacije.
Šipak će te da kupite! Televizija je kod nas izborni predmet i možemo da vam damo petnaestak TV stručnjaka i dvestotine TV dunstera. Pa će vam da ih zaposlite, češ vam da ih prekvalificujete!
oOo Redakcija Elektrona uskoro organizuje prvenstvo Fakulteta u gubljenju vremena. Pravo učešća imaju svi redovni i vanredni studenti, kao i čistačice. Tereni na kojima će se održati takmičenja su: kafe-bar sa bližom okolinom, Klub studenata tehnikе, sale 311-312 i "Domovina". Redakcija objavljuje favorite: u ekipnom takmičenju - ekipa brucoša (kapiten Nataša), u pojedinačnoj konkurenciji - Ciga (kapiten Ciga).

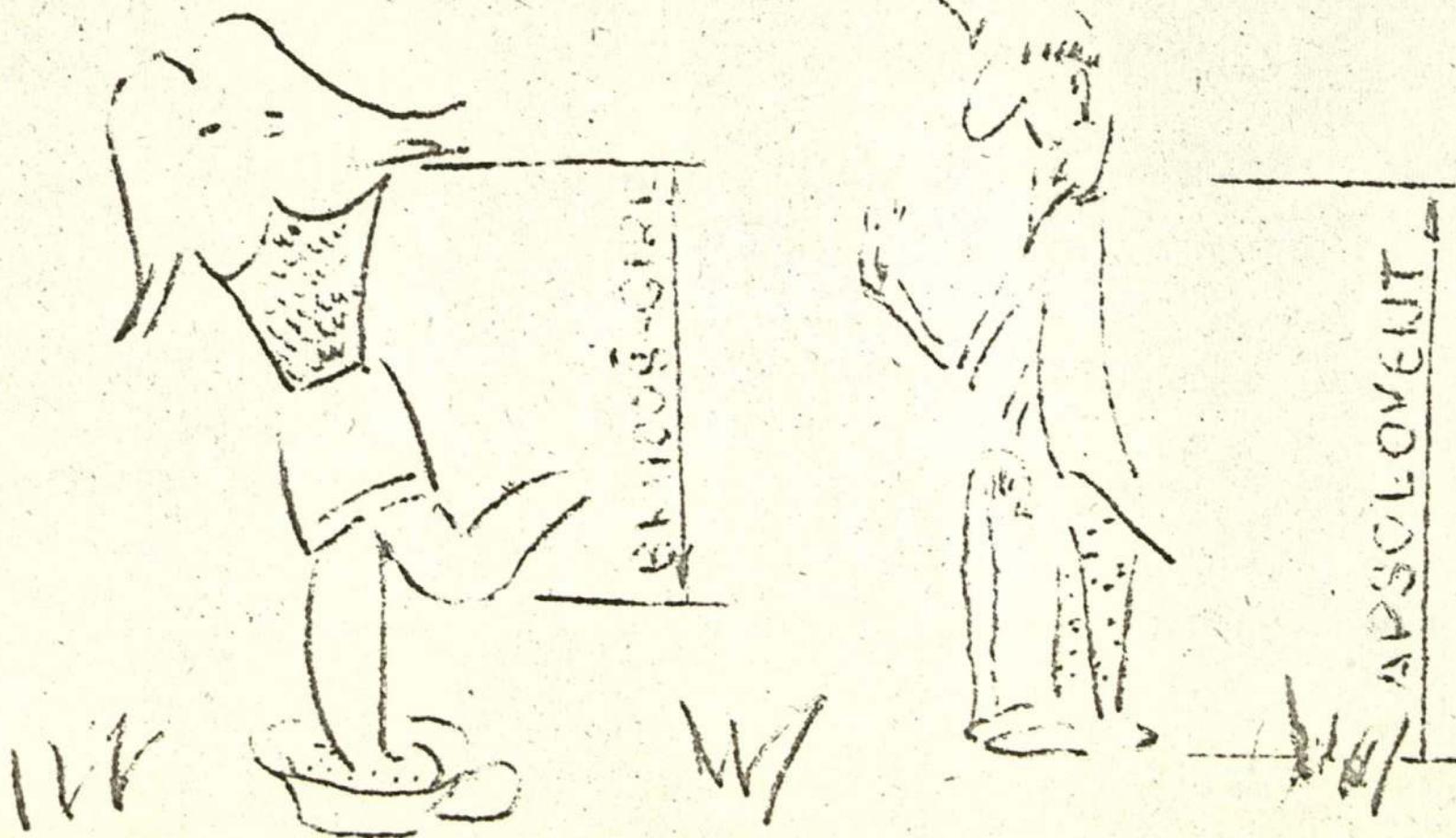
K.I.

OVO OBAVEZNO PROČITAJTE...

U PETAK, 14. APRILA U 12 - PAZITE U 12 SATI - OSNIVAMO LITERARNI KLUB (IME ĆEMO NAKNADNO DATI) U FOSS-u (SOBA 33). OVO SHVATITE KAO POZIVNICU NA OVAJ OSNIVAČKI SASTANAK. ORIGINALNOST BUDUĆEG KLUBA JE ZAGARANTOVANA. MLADE LITERATE, STIDLJIVOST OSTAVITE KOD KUĆE I DODJITE OBAVEZNO!

REDAKCIJA

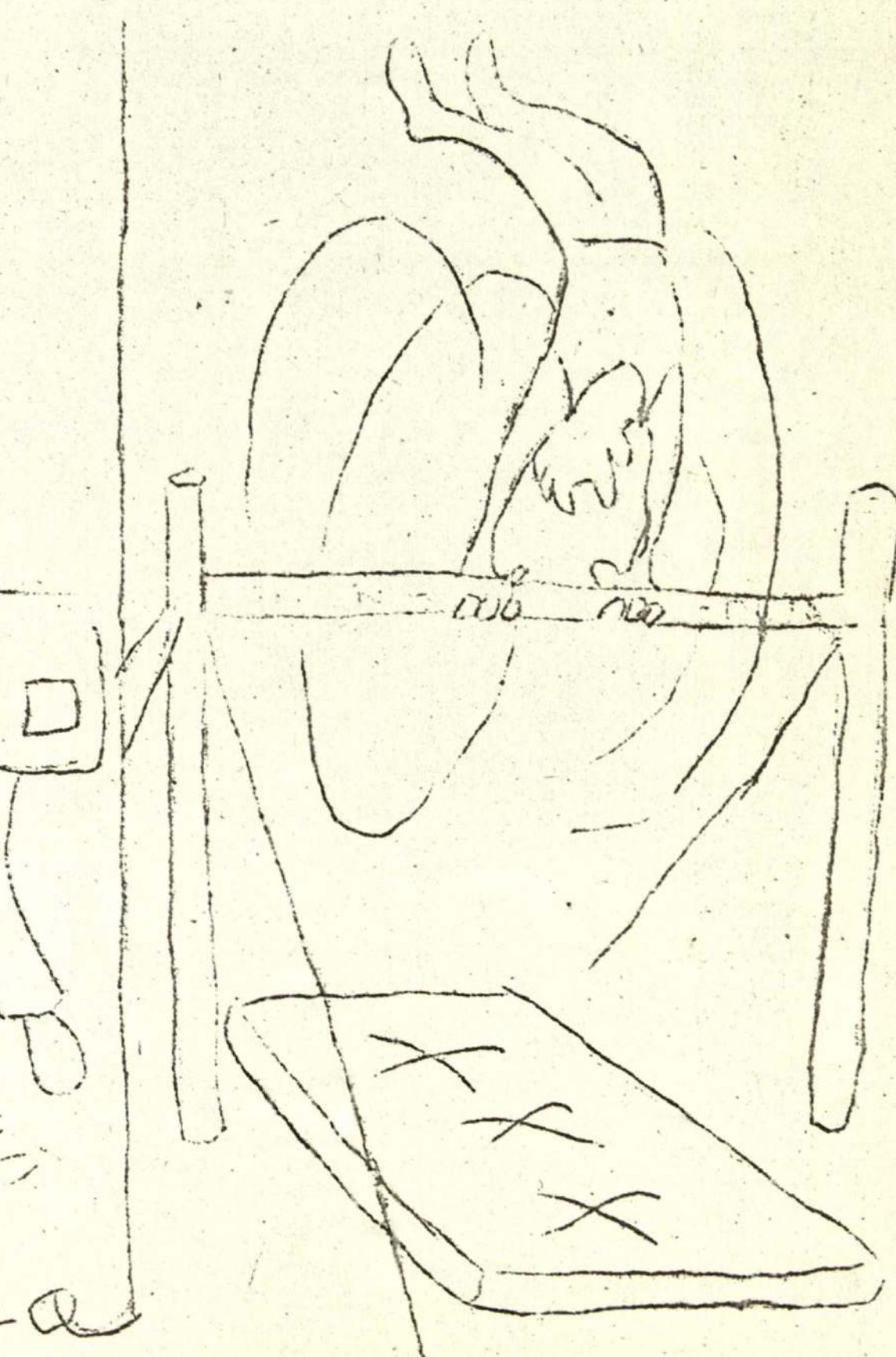
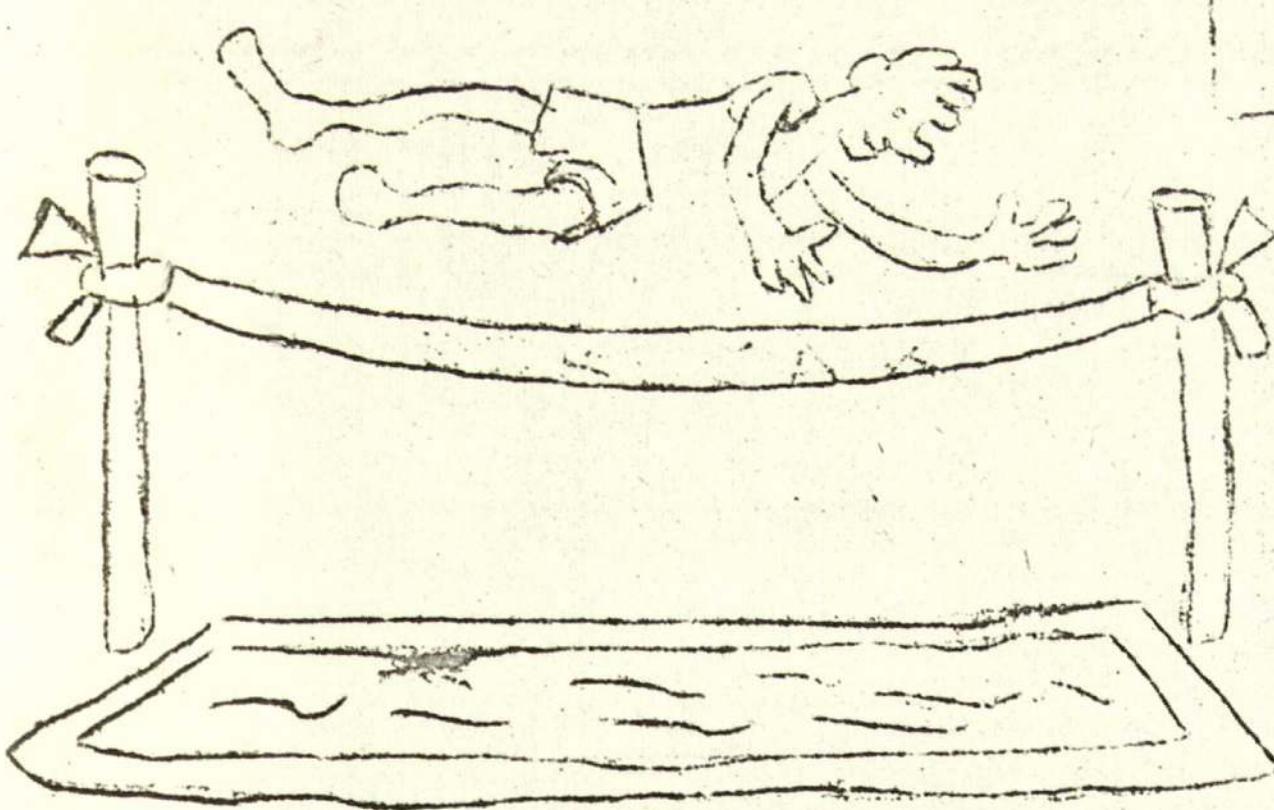
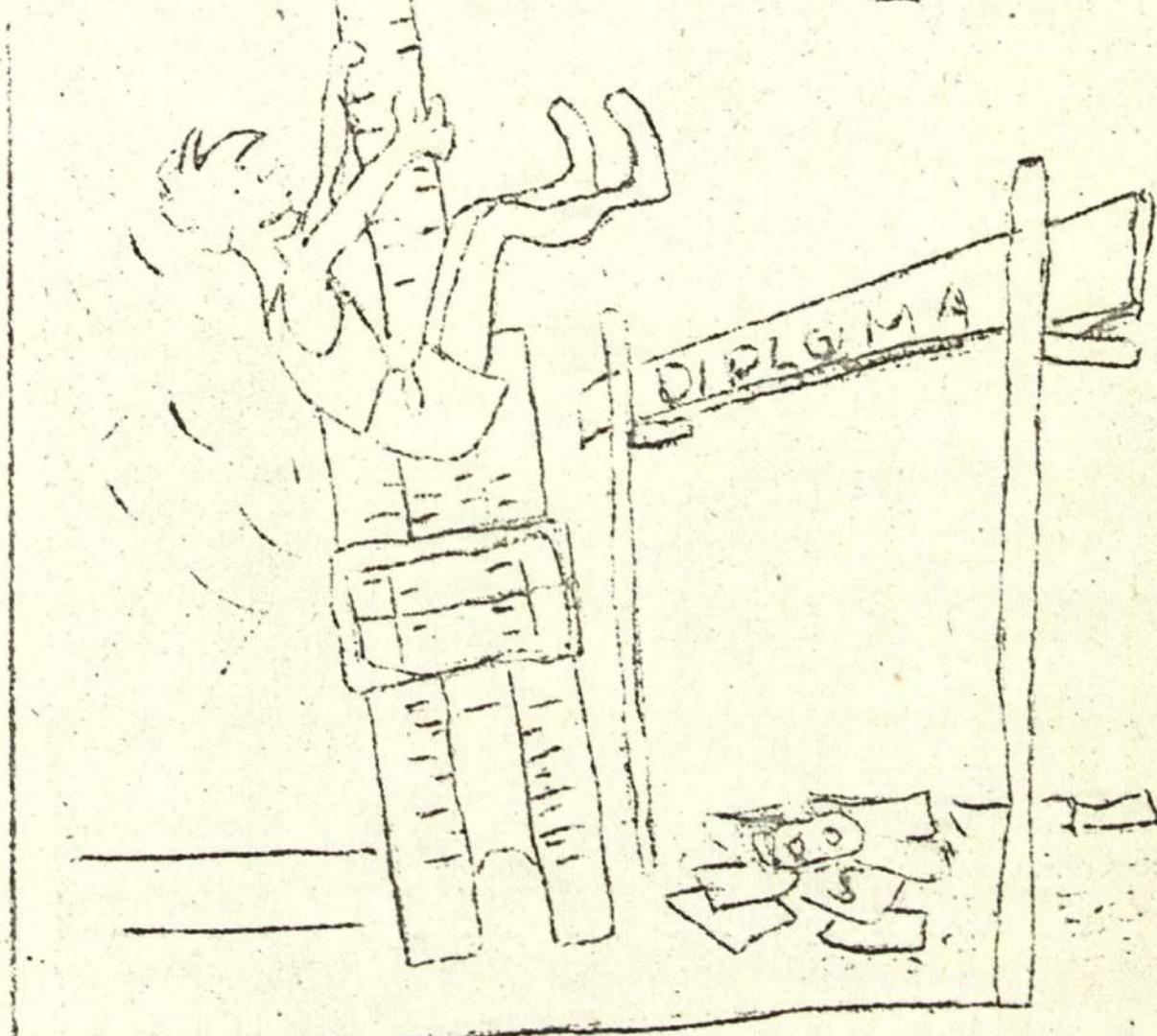
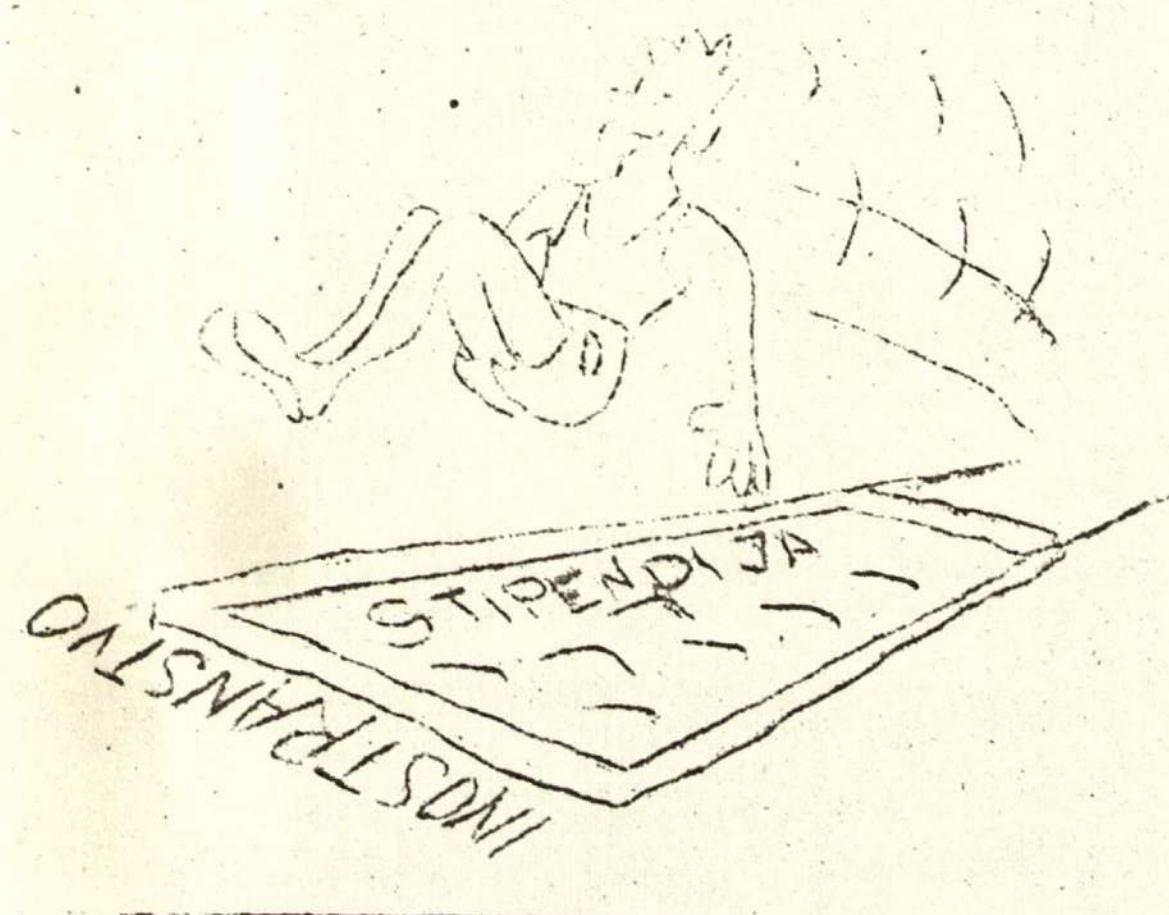
SIRI, BIRI

... FAKULTETSKI SPORT

[Povodom alormantnih vesti o uvođenju
Fiskulture na fakultetu]

[Mlade krave Foto. Specijalno za ELEKTRON]

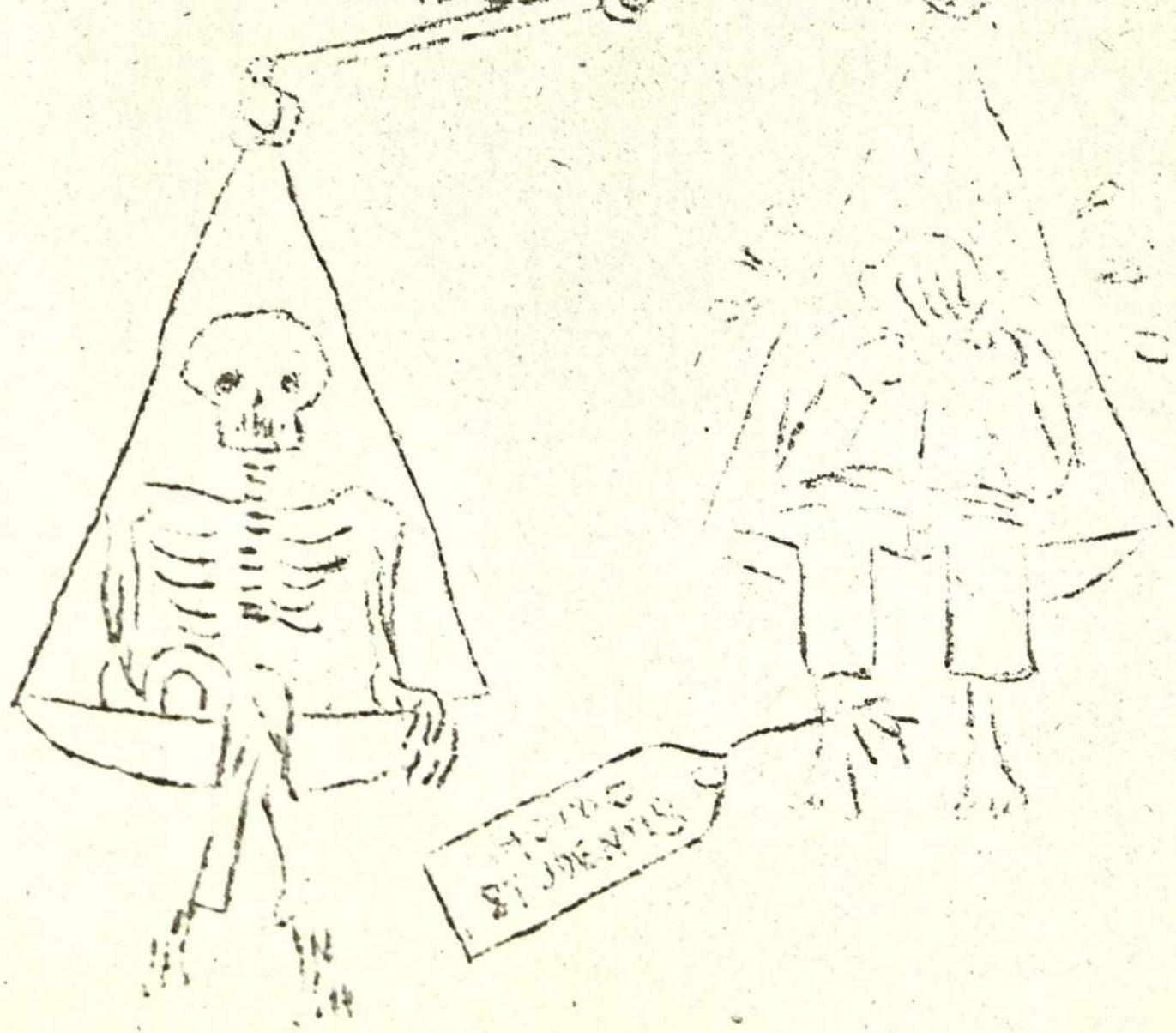
Po Ideji. Radana

CRNI & BELI
HUMOR

PREDLOG ZA
PROBLEMI ETU-
DENTSKE XENTRE

AVET AVETI

VAŽNO! VAŽNO! VAŽNO! VAŽNO! VAŽNO!

DRAGI ČITAOCI,

REDAKCIJA "ELEKTRONA" IZVINJAVA SE SVOJIM ČITAOĆIMA KOJI
OČEKUJU "PRIČE IZ 1001 KASETE".
NAIME, REDAKCIJA JE BILA OBEZBEDILA NOVAC ZA KUPOVINU AUTOR-
SKIH PRAVA OD PISCA ZA OBJAVLJIVANJE KNJIGE, ALI SU ISKRS-
LE TEŠKOĆE. AUTOR JE DOBIO NIZ PONUDA IZ ISTRANSTVA I
KNJIGU PRODAO JEDNOM UGLEDNOM LISTU CIJE JE IME ZASADA U
TAJNOSTI (PRIČA SE DA JE TO "LIFE").
MI NIŠMO MOGLI OBEZBEDITI SREDSTVA I JOS JEDAMPUT SE IZVI-
NJAVAMO I BECAVAMO DA ĆEMO BITI BAR DRUGI KOJI CE IH OB-
JAVITI.

redakcijski kolegijum
lista "ELEKTRON"

DRAGI ČITAOCI,

REDAKCIJA "ELEKTRONA" VAS POZIVA NA SARADNU U RADU OKO
PRIPREME NAŠEG LISTA. SVI ZAINTERESOVANI UMOLJAVAJU SE DA
PRISUSTVUJU SASTANKU REDAKCIJE U PROSTORIJAMA FOSS-a

U PETAK 14.IV.1967 god. U 13 ČASOVA

redakcija.

